11/05/2020

Οφειλόμενη απάντηση στον Καθηγητή κ. Ηλία Μόσιαλο

/ Γνώμες

Του Χρήστου Οικονόμου, τ. Προέδρου και Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ – Προέδρου του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας

1. Οι άστοχες παρεμβάσεις αθέων και αθεολόγητων «επιστημόνων»

Είναι βασικό αξίωμα της επιστημονικής δεοντολογίας ο κάθε επιστήμονας να ασχολείται με το γνωστικό του αντικείμενο. Διαφορετικά η εισπήδηση στον χώρο άλλης επιστήμης γελοιοποιεί τον ερευνητή, όπως στην περίπτωση του Καθηγητή Πολιτικής της Υγείας κ. Ηλία Μόσιαλου, ο οποίος αποφαίνεται αντιεπιστημονικά, αθεολόγητα, αναρμόδια, άκαιρα και άστοχα σε θέματα της επιστήμης της Θεολογίας, στοχοποιώντας ακόμη και τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής, κακοβούλως και ανευθύνως.

Ένας, κατά τα άλλα, αξιόλογος επιστήμονας στο είδος του, κ. Μόσιαλε, πώς συμπεριφέρεται με πλήρη αντιεπιστημονική δεοντολογία και, ενδεχομένως, με βάση την ιδεολογική του στράτευση;

Πώς αποφαίνεστε για το πιο σοβαρό θέμα της Εκκλησίας, τη θεία Ευχαριστία, και το αποκορύφωμα της πνευματικής ζωής του κάθε χριστιανού, που είναι η θεία Κοινωνία, με τόση ανευθυνότητα;

Δεν είναι ντροπή, κ. Μόσιαλε, να μη γνωρίζεις κάτι που ανήκει στην επιστήμη που ερευνούν αρμόδιοι επιστήμονες καθηγητές της Θεολογίας; Πολλοί απ' αυτούς, όπως στην περίπτωσή μας, ο γράφων έχει αντίστοιχη με εσάς σταδιοδρομία.

Σας γνωρίζω ότι ήμουν Πρόεδρος και Κοσμήτορας και Καθηγητής μερικές δεκαετίες στη Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης, Πρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Θεολογικών Σχολών, Μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Ηνωμένων Βιβλικών Εταιρειών, πήρα βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών το 2009 για την κριτική έκδοση των συγγραμμάτων του Αγίου Νεοφύτου και τώρα Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, εισάγοντας τις Θεολογικές Σπουδές στην ιδιαίτερή μου πατρίδα Κύπρο από το 2011 με 400 και πλέον Μεταπτυχιακούς και Διδακτορικούς.

2. Οι δηλώσεις του κ. Ηλία Μόσιαλου περί καταργήσεως της θείας Κοινωνίας μέχρι την εξεύρεση εμβολίου

Εσείς, λοιπόν, τι σχέση μπορεί να έχετε με ένα θεμελιώδες θέμα της Ορθοδόξου Θεολογίας, τη θεία Ευχαριστία;

Διέκρινα, ότι είστε άσχετος με τη θεολογική επιστήμη, όταν μάλιστα εισηγήστε ουσιαστικά την κατάργηση της θείας Ευχαριστίας, που έχει αποκορύφωμά της τη θεία Κοινωνία.

Διατί δεν περιορίζεστε στις γνώσεις του επιστημονικού σας κλάδου και ξευτελίζεσθε με αθεολόγητες απόψεις και αντιεπιστημονικές εκτροπές;

Σε δηλώσεις σας, κ. Μόσιαλε, στη δημοσιογράφο Φώφη Γιωτάκη, στις 3.5.20 στο Έθνος των Αθηνών αναφέρατε τα παρακάτω αθεολόγητα, ανιστόριτα και ανεύθυνα για το ιερό Μυστήριο της θείας Μεταλήψεως:
Ερώτηση: Η επιστροφή στη θεία Κοινωνία θα πρέπει να αργήσει;

Απάντηση: «Η γνώμη μου», αναφέρατε, «είναι πως θα πρέπει να αποφευχθεί με τη σημερινή της μορφή, μέχρι να έχουμε ασφαλές εμβόλιο. Θα πρέπει να εξεταστεί, εάν μπορεί να γίνει με διαφορετικό και ασφαλή τρόπο. Να τονίσω εδώ», συνεχίζετε

κ. Μόσιαλε, «πως ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ελπιδοφόρος έχει καλέσει τους πιστούς να γίνουν οι ίδιοι Κοινωνία και να γίνουν δωρητές αίματος και πλάσματος. Αυτή είναι μια έμπρακτη απόδειξη αγάπης για τον συνάνθρωπό μας».

Με απλά λόγια υποστηρίζετε, κ. Μόσιαλε, ότι ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής εισηγείται την κατάργηση της θείας Ευχαριστίας και της θείας Κοινωνίας, του κορυφαίου Μυστηρίου της Εκκλησίας.

Κατ' αρχάς να σας διευκρινίσω, ότι ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής είναι και Καθηγητής στο Τμήμα μου της Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης, και επί της Προεδρίας μου εξελέγη επάξια και ομόφωνα Καθηγητής.

Πρόκειται για αγαπητό συνάδελφο και φίλο. Είναι Καθηγητής του Τομέα Δογματικής και Ιστορίας Δογμάτων και συνεπώς παραποιείτε, κ. Μόσιαλε, και παρερμηνεύετε τις δηλώσεις του.

Είναι ποτέ δυνατόν να συστήσει ένας Καθηγητής της Θεολογίας, του επιπέδου μάλιστα του Αγίου Αμερικής, ότι οι πιστοί μπορούν να υποκαταστήσουν τη θεία Κοινωνία, γινόμενοι δωρητές αίματος;

Άπαγε της βλασφημίας. Άλλο η συμμετοχή στη θεία Ευχαριστία και στη θεία Κοινωνία και άλλο η φιλανθρωπία. Έλεος, τέτοια παράλογη αναφορά σας!

Δυστυχώς για σας στις 10.3.20, πάλι στο Έθνος των Αθηνών, η δημοσιογράφος Μαρίνα Ζιώζιου, με πηχαίο τίτλο, αναφέρει: «Κάποιοι παρερμήνευσαν την Εγκύκλιο του Αρχιεπισκόπου Αμερικής για κορωνοϊό και θεία Ευχαριστία» και μεταξύ αυτών πρώτος είστε εσείς, κ. Ηλία Μόσιαλε.

Και συνεχίζει το κείμενο της Δημοσιογράφου: «Στην ίδια γραμμή με την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας για τη θεία Ευχαριστία, αλλά υιοθετώντας πιο αυστηρά μέτρα για την προστασία του ποιμνίου, κινείται η Εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Αμερικής Ελπιδοφόρου».

Είναι θέμα ανάγνωσης και γραφής στη συγκεκριμένη περίπτωση οι απόψεις του Αγίου Αμερικής και δεν θέλω να πιστεύω, ότι εσείς, ένας αξιοπρεπής επιστήμονας, κ. Μόσιαλε, παραποιείτε σκόπιμα τα κείμενα του Αγίου Αμερικής, για να τεκμηριώσετε δικές σας αθεολόγητες και εκτός πραγματικότητας δηλώσεις.

Ο Σεβασμιώτατος Άγιος Αμερικής Ελπιδοφόρος, πιο συγκεκριμένα, αναφέρει για τη θεία Ευχαριστία: «Τα Άχραντα Μυστήρια, δεν είναι απλά ένα ουσιαστικό στοιχείο, αλλά το ίδιο το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού». Και

συμπληρώνει: «Η θεία Κοινωνία μεταδίδει ζωή όχι ασθένειες».

Τέλος, ανάμεσα στις οδηγίες προς τους κληρικούς, που απέστειλε, αναφέρει ο Άγιος Αμερικής Ελπιδοφόρος χαρακτηριστικά στο σημείο 8: «Η Ευχαριστία (θεία Κοινωνία) θα μεταδίδεται κανονικά ως συνήθως».

Μετά από τις παραπάνω διευκρινήσεις και αποσαφηνίσεις μας, κ. Μόσιαλε, το μόνο που σας απομένει είναι να ανακαλέσετε, τα όσα αδίκως, αστόχως και κακοβούλως αναφέρατε εναντίον του Αγίου Αμερικής, παραποιώντας πλήρως το νόημα των δηλώσεών του, καταδυναστεύοντας και την Ορθόδοξη Θεολογία. Παραμείνετε στις υγειονομικές συμβουλές για τα γάντια, τις μάσκες και το πλύσιμο των χεριών, που ανήκει στην επιστήμη σας.

3. Η θέση της Καθηγήτριας Παθολογίας – Λοιμοξιολογίας κας Ελένης Γιαμαρέλλου

Οι απαντήσεις στις δηλώσεις σας, κ. Μόσιαλε, δόθηκαν εγκαίρως και από τη διακεκριμένη συνάδελφό σας Καθηγήτρια Παθολογίας – Λοιμοξιολογίας κα Ελένη Γιαμαρέλλου, της πιο ειδικής επιστήμονος επί του θέματος της πανδημίας του κορωνοϊού, στον Real FM 97,8.

Η κα Ελένη Γιαμαρέλλου είναι Παθολόγος – Λοιμοξιολόγος, Διευθύντρια Α΄ Παθολογικής – Λοιμοξιολογικής Κλινικής και του Ερευνητικού Εργαστηρίου Λοιμώξεων, με ένα πλούσιο βιογραφικό και με το 19ο Ιπποκράτειο Βραβείο και τακτική Ακαδημαϊκός της Academia Europaia (The Academy of Europe).

Δήλωσε, λοιπόν, η διακεκριμένη και παγκοσμίου φήμης Καθηγήτρια του ΕΚΠΑ: «Αδίκως έχει δημιουργηθεί ένα τέτοιο θέμα. Εγώ προσωπικά πιστεύω, ότι είναι ένα εντελώς διαφορετικό θέμα, η θεία Κοινωνία είναι ένα μυστήριο», δήλωσε η κα Γιαμαρέλλου. «Όταν πηγαίνεις να πάρεις τη θεία Κοινωνία, δεν την παίρνεις από συνήθεια, την παίρνεις, γιατί μεταλαμβάνεις Σώμα και Αίμα Χριστού. Το μεγαλύτερο μυστήριο, ή το πιστεύεις και κοινωνείς κανονικά ή δεν το πιστεύεις και δεν κοινωνείς. Δεν υπάρχουν μεσοβέζικες λύσεις, κουταλάκια κ.λπ. Είμαι τελείως εναντίον αυτών. Αν το πιστεύουμε, δεν προκαλούμε την τύχη μας. Όταν είναι τέτοιο μυστήριο και πας και κοινωνείς, κοινωνείς ό,τι σπουδαιότερο υπάρχει στη ζωή ενός ανθρώπου. Αν εγώ πιστεύω ότι αυτό μπορεί να με μολύνει, τότε δεν πιστεύω στο μεγαλύτερο μυστήριο. Τα άτομα που θέλουν να κοινωνήσουν δεν πρέπει να φοβούνται, ότι με τη θεία Κοινωνία μπορεί να μεταδοθεί ποτέ μικρόβιο».

4. Εμπειρίες Ιεραποστόλων και ιερέων Νοσοκομειακών Μονάδων με μεταδοτικές και μη ασθένειες

Σύμφωνα με δημοσιεύματα: «Το μεγαλύτερο μέρος των Ιεραποστόλων, όπως πληροφορηθήκαμε, αναφέρθηκαν ιδιαίτερα στο Ιερό Μυστήριο της θείας Κοινωνίας, δηλώνοντας, ότι οι ίδιοι έχουν κοινωνήσει άπειρο κόσμο στην Αφρική και μάλιστα ασθενείς με θανατηφόρα νοσήματα και μετά έχουν καταλύσει οι ίδιοι τη θεία Κοινωνία και δεν έχουν πάθει ποτέ τίποτα».

Στο σημείο αυτό εκφράσατε απορία και άγνοια και αδυναμία να κατανοήσετε, γιατί η Μαύρη Ήπειρος δεν είχε μεγάλο αριθμό ασθενών από την πανδημία του κορωνοϊού. Συνεπώς, ούτε εδώ η θεία Ευχαριστία δεν συνέβαλε να πιάσουν κορωνοϊό οι κάτοικοι της Αφρικής.

Σε πρόσφατη δήλωση, κατάθεση ψυχής, ενός νοσοκομειακού ιερέα, του Αρχιμ. Συμεών Αναστασιάδη, εφημερίου στο παρεκκλήσι του Γεν. Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Άγιος Παύλος», κ. Ηλία Μόσιαλε, τονίζεται ότι: «Αν η κα Ελένη Γιαμαρέλλου δεν έχει δίκαιο, τότε θα έπρεπε όλοι οι ιερείς της Ελλάδος (χωρίς υπερβολή) να είχαν νοσήσει, λόγω της καθημερινής καταλύσεως της θείας Κοινωνίας, που κάνουν, μετά από κάθε θεία Λειτουργία. Θα είχαν πεθάνει δεκάδες ιερέων, από τα πολλά και διάφορα μεταδοτικά νοσήματα, που κυκλοφορούν ήδη στην κοινότητα, τώρα και δεκαετίες».

Ο ίδιος ο π. Συμεών αναφέρει τρία περιστατικά με μεταδοτική ασθένεια, από τα πολλά, για να τονίσει το θαύμα των Αχράντων Μυστηρίων και να υποστηρίξει σ’ αυτές τις περιπτώσεις το πάντρεμα της πίστης και της ιατρικής επιστήμης, και καταλήγει: «Αδελφοί μου, το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας είναι ο ίδιος ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, ο Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών. Είναι η μετοχή στο Θεανθρώπινο αναστημένο Σώμα, η πηγή της Ζωής, το μυστικό της αγάπης, η θεραπεία της φύσεως, το φάρμακο της καταθλίψεως, η επούλωση των ψυχικών τραυμάτων, η συμφιλίωση με τον θάνατο, η συνάντηση με τον συνάνθρωπο, η ανακάλυψη του εαυτού μας. Για όλα αυτά, και πολλά ακόμη, το τί είναι η Θεία Ευχαριστία, έχουν εκφραστεί καλύτερα οι Πατέρες της Εκκλησίας ωστόσο. Γι’ αυτό σε καμιά όμως περίπτωση δεν είναι αιτία της μεταδόσεως οποιασδήποτε ασθενείας».

Αυτή είναι η μαρτυρία ενός Νοσοκομειακού Ιερέα, που εκπροσωπεί και εκφράζει την εμπειρία και την άποψη πλήθους ιερέων, που κοινώνησαν ανθρώπους, με πλήθος μεταδοτικών ασθενειών.

Ως γνωστό, κ. Μόσιαλε, στην επιστημονική έρευνα και στα δικαστήρια, η προσωπική μαρτυρία, των ιστορικών γεγονότων, όταν μάλιστα είναι εξειδικευμένη κατάθεση, αποτελεί σαφώς απόδειξη των πραγμάτων.

Αυτό μας διδάσκει και ο ευαγγελιστής Ιωάννης στην Α΄ Καθολική Επιστολή του, ως ένας από τους πολλούς αυτόπτες μάρτυρες του ζωοποιού λόγου, του Ιησού Χριστού: «Ὃ ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ᾽ ἡμῶν» (Α΄ Ιωάν. 1,1-3).

Η μαρτυρία των Αποστόλων αποτελεί αδιαμφησβήτητο γεγονός της ιστορικής παρουσίας του Ιησού Χριστού και της Θεανθρώπινης φύσεώς Του για όσα θεία και θαυμαστά παρουσίασε και παρουσιάζει διαχρονικά τώρα και 2020 χρόνια.

Η συμβολή του Χριστιανισμού στον κοινωνικό, πολιτιστικό, πολιτικό και πνευματικό τομέα είναι παγκόσμια και πανανθρώπινη με κορυφαίο γεγονός του Αναστημένου Χριστού την αγάπη προς όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, έθνους, θρησκείας, κοινωνικής ή οικονομικής τάξης και καταστάσεως. Και στα πλαίσια της άπειρης αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο λειτουργεί και το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.

5. Σύσταση του μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας και προϋποθέσεις συμμετοχής

Κατανοώ, κ. Μόσιαλε, ότι είστε άσχετος με τα θεολογικά θέματα και ειδικά για το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, και θα ήθελα να καταθέσω την επιστημονική μαρτυρία της έρευνας μου στη Βιβλική Θεολογία, για να καταλάβετε, εσείς και όσοι άλλοι συνάδελφοι σας στρατεύονται εναντίον της Εκκλησίας, για τι πράγμα μιλάμε.

Το Μυστήριο αυτό συνεστήθη από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό και διασώζονται οι μαρτυρίες στα βιβλικά κείμενα (Ματθ. 26,17-30. Μάρκ. 14,12-26. Λουκ. 22,7-23. Ιωάν. 13,21-30. Α΄ Κορ. 10,15-16. 11,23-25). Έλαβε χώρα κατά το τελευταίο δείπνο του Ιησού με τους μαθητές Του.

Στο ερώτημα των μαθητών, πού θέλεις να σου ετοιμάσουμε να φας το πασχαλινό δείπνο, έστειλε δύο από τους μαθητές του, τον Πέτρο και τον Ιωάννη, στα Ιεροσόλυμα.

Κατά την παράδοση της Εκκλησίας, ο Μυστικός Δείπνος, τελέστηκε στο σπίτι της Μαρίας της μητέρας του Ιωάννη – Μάρκου, ο οποίος ήταν ο άνθρωπος ο «κεράμιον ὕδατος βαστάζων» (Λουκ. 22,10).

Αυτή ήταν νύμφη του Κύπριου Αποστόλου Βαρνάβα. Σύζυγός της Μαρίας ήταν ο Κύπριος Αριστόβουλος, αδελφός του Βαρνάβα. Στο σπίτι, λοιπόν, αυτών των Κυπρίων στα Ιεροσόλυμα πραγματοποιήθηκε ο Μυστικός Δείπνος.

Όταν άρχισε το Δείπνο, αμέσως ο Ιησούς αποκάλυψε στους μαθητές την προδοσία του Ιούδα, ως κομβικό σημείο της εξέλιξης των γεγονότων του Θείου Δράματος.

Ακολούθως, και ενώ έτρωγαν, έλαβε ο Ιησούς τον άρτον και, αφού τον ευλόγησε, τον έκοψε σε κομμάτια και τον μοίρασε στους μαθητές Του, τονίζοντάς τους, ότι αυτό που παίρνουν και τρώνε είναι το Σώμα Του: «λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου» (Ματθ. 26,26).

Έπειτα πήρε το ποτήρι και, αφού έκανε ευχαριστήρια προσευχή, τους πρόσφερε και ήπιαν απ’ αυτό όλοι ανεξαιρέτως, υπογραμμίζοντάς τους, ότι αυτό είναι το Αίμα Του, που επικυρώνει την Καινή Διαθήκη και προσφέρεται χάριν των αμαρτιών όλων: «καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθ. 26,27-28)· και συμπληρώνει ο Χριστός: «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. 22,19).

Τους διαβεβαίωσε, λοιπόν, ότι δε θα ξαναπιεί από τον καρπό της αμπέλου ως την ημέρα εκείνη που θα το πίνει καινούριο μαζί τους στη βασιλεία του Θεού.

Αυτό, λοιπόν, το γεγονός της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, βιώνει και μεταδίδει η Εκκλησία τώρα και πλέον των δύο χιλιετιών, ως Σώμα Χριστού, στους πιστούς, «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωήν αἰώνιον». Αυτό το γεγονός επιβεβαιώνει και ο ίδιος ο Απ. Παύλος.

Συνιστά στους πιστούς της Κορίνθου να αποφεύγουν τη λατρεία των ειδώλων και να συμμετέχουν στο ποτήριο της Ευχαριστίας, με το οποίο ευχαριστούμε τον Θεό και καταξιωνόμαστε, όταν πίνομε τον αγιασμένο οίνο, κοινωνούμε το Αίμα του Χριστού και όταν τρώμε τον αγιασμένο άρτο, κοινωνούμε με το Σώμα του Χριστού (Α΄ Κορ. 10,14-16).

Έτσι συγκροτούμε την Εκκλησία, της οποίας, ως θεανθρώπινου οργανισμού «πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16,18).

Επίσης η ιστορικοθεολογική δυναμική μαρτυρία του Αποστόλου των Εθνών Παύλου, κ. Μόσιαλε, για το Πασχαλινό Δείπνο του Ιησού και το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, είναι τόσο αυθεντική και παραστατική, αν λάβετε υπόψη, ότι αυτός ο πρώην διώκτης και μετέπειτα Απόστολος μετέστρεψε όλον τον τότε γνωστό κόσμο με τις τέσσερις Αποστολικές περιοδείες του.

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει στους Κορινθίους, ότι αυτό το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, το παρέλαβε από τον ίδιο τον Χριστό και τους το παρέδωσε, ως μια κληρονομιά, για την υπέρβαση της φθοράς και του θανάτου και την απόκτηση της αιώνιας ζωής, ως εμπειρίας του Αναστημένου Χριστού· «ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί ᾗ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε (τεμάχισε) καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Α΄ Κορ. 11,23-25).

Ωστόσο, προϋπόθεση για τη μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού είναι να μετέχει ο άνθρωπος αξίως στο μυστήριο της ζωής. Όποιος τρώει τον Άρτον και πίνει το Ποτήριο του Κυρίου αναξίως, αμαρτάνει, δηλαδή, αστοχεί στην αγιότητα και στη θέωσή του (Α΄ Κορ. 11,27-31) και κριματίζεται.

6. Η μαρτυρία του Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου της Κύπρου για τη θεία Κοινωνία

Ο Έγκλειστος Άγιος της Κύπρου, ο Άγιος Νεόφυτος (1134-1220 μ.Χ.), συνέγραψε 4500 χειρόγραφες σελίδες, διερευνώντας όλους τους κλάδους της Θεολογίας.

Η κριτική έκδοση των συγγραμμάτων του βραβεύτηκε, όπως αναφέραμε, το 2009 από την Ακαδημία Αθηνών.

Σε ένα ερμηνευτικό έργο του, «Περί του Χριστού εντολών», αναφερόμενος στο

γνωστό χωρίο: «Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων» (Ματθ. 7,6) επισημαίνει τα παρακάτω πολύ ενδιαφέροντα σημεία της θείας Ευχαριστίας. Η συγκεκριμένη αναφορά του Χριστού, τονίζει ο Άγιος της Κύπρου, συνδέει τα άγια με τους σκύλους και τους μαργαρίτες με τους χοίρους, ώστε ούτε τα άγια να δίνονται στα σκυλιά μήτε τα μαργαριτάρια στους χοίρους. Και συνεχίζει ο Έγκλειστος. Άγια είναι το πανάγιον Σώμα και το τίμιον Αίμα του Κυρίου, και με τη λέξη σκυλιά υποδηλώνει τους απίστους. Επιβεβαιώνει, λοιπόν, ο Άγιος της Πάφου, τον Άρτον της Ευχαριστίας, που θα διαμοιραστεί και το Ποτήριον, που θα ευλογηθεί, είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Γι’ αυτό να μην τα προσφέρουν αυτά τα Άγια στους απίστους, ώσπου να πιστεύσουν, να βαπτισθούν, να καθαριστούν και να αγιασθούν. Οπότε με αυτές τις προϋποθέσεις μπορεί να προσεγγίσει ο άνθρωπος το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας και να συμμετάσχει στη θεία Κοινωνία. Εξάλλου, τονίζει ο Έγκλειστος, οι άνθρωποι που μοιάζουν με τους χοίρους (οι χοιρωδέστεροι) δεν μπορούν να πλησιάσουν τους νοητούς μαργαρίτες, που είναι τα λόγια του Αγίου Πνεύματος και τη μετάληψη των θείων Μυστηρίων. Ως χοιρώδη τροφή θεωρεί την αμαρτία και την παραβίαση της συνειδήσεως του ανθρώπου (Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου, Λόγοι περί του Χριστού εντολών, τόμος Α΄, Πάφος 1996, Ε 9,16).

Ο Άγιος Νεόφυτος έγραψε και μια ειδική επιστολή με θέμα: «Περί των θείων και φρικτών μυστηρίων». Στην αρχή τονίζει ότι, όποιος μετέχει των θείων και παναχράντων μυστηρίων του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, πρέπει να έχει αγιότητα βίου. Επικαλείται δε τον Απόστολο Παύλο, ο οποίος προτρέπει αυτούς που τρώνε τον Άρτον και πίνουν το Ποτήριον του Κυρίου, με τρόπο ανάξιο, γίνονται ένοχοι αμαρτήματος (Α΄ Κορ. 11,27-29). Και συνεχίζει ο Έγκλειστος με τα λόγια του Ιησού, που τονίζουν την ιδιαίτερη σημασία και αξία της θείας Κοινωνίας. Όποιος δεν τρώει τη σάρκα του Υιού του Ανθρώπου, υπογραμμίζει ο Χριστός, και δεν πίνει το Αίμα Του δεν έχει συμμετοχή στην αιώνια ζωή. Επίσης, αυτός, που τρώει τη Σάρκα και πίνει το Αίμα Του, υπερβαίνει τη φθορά και τον θάνατο και βιώνει την αιωνιότητα.

Γι’ αυτό τονίζει ο Άγιος Νεόφυτος, ο Χριστός υπόσχετε στον καθένα, που μετέχει των αχράντων και φρικτών μυστηρίων, ότι αδιαμφισβήτητα ενώνεται με τον ίδιο τον Χριστό και μέσα από το σώμα της Εκκλησίας γίνεται μέτοχος ζωής αιωνίου (Ιωάν. 6,53-58). Αυτός είναι ο σκοπός της θείας Κοινωνίας, υπογραμμίζει ο Χριστός, γι’ αυτό όποιος τρώει αυτόν τον άρτον θα ζήσει στην αιωνιότητα «ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» (Ιωάν. 6,58). Κάποτε, αναφέρει ο Άγιος Νεόφυτος, κατά τη λειτουργία ιερομονάχου, φαινόταν στο ιερό Δισκοπότηρο αίμα και σάρκα. Για να μην τρομάζουν οι πιστοί με τα συγκεκριμένα αισθητά στοιχεία, γι’ αυτό και παρουσιάζεται συνεσκιασμένο το μυστήριο,

προσφέροντας συνήθως «εσθιόμενον τον άρτον και πινόμενον τον οίνον» (Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου, Συγγράμματα, τόμος Ε΄, Πάφος 2005, σσ. 417-421). Αναγκάστηκα εκ των πραγμάτων να σας απαντήσω, κ. Ηλία Μόσιαλε, ώστε να πάρετε μια γεύση τί αθεολόγητη και ανεύθυνη είναι η άποψή σας. Η γνώμη σας είναι πως θα πρέπει να αποφευχθεί η θεία Κοινωνία με τη σημερινή της μορφή, μέχρι να έχουμε ασφαλές εμβόλιο.

Αν η ανακάλυψη του ασφαλούς εμβολίου χρειαστεί ενάμιση χρόνο, για να τεθεί στην κυκλοφορία, κατά την άποψη έγκριτων επιστημόνων, συναδέλφων σας, τότε δεν πρέπει να κοινωνούν οι χριστιανοί των Αχράντων Μυστηρίων και, συνεπώς, να κλείσουν και οι ναοί, αφού χωρίς θεία Ευχαριστία δεν έχει νόημα το άνοιγμα των ναών. Είναι δυνατόν από έγκριτους επιστήμονες να εκστομίζονται τέτοιες αθεολόγητες και ανεύθυνες απόψεις για ένα θέμα που αποτελεί την ουσία της πίστεως εκατομμυρίων πιστών σε ολόκληρο τον κόσμο; Οι κρίνοντες κρίνονται και δυστυχώς ευτελίζεται το όνομά τους στην ιστορία, όταν ξεπερνούν τα όρια της ανευθυνότητας. Λυπούμαι που στα χέρια σας και στις επιλογές σας κρίνεται η πορεία της επιστροφής της Ελλάδας στην ομαλότητα. Αν αυτές τις απόψεις υποστηρίζετε και στους Διεθνείς Οργανισμούς, όπου σας ενέταξε ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος, κρίνω ότι θα δώσετε τη χειρότερη εικόνα για την Εκκλησία τον 21ο αιώνα.